Dosarul nr. 4r-3082/23 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-23049756-02-4r-04082023 Judecător: Balan Gheorghe

D E C I Z I E

15 octombrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Băbălău Denis
Judecătorii Schibin Vladislav și Buzu Elisaveta

a judecat în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul contravenientului Zmuncilă Vasile declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2039/2023 din 11 iulie 2023, în cauza contravențională, la contestația depusă de către Zmuncilă Vasile împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție a inspectorului superior al SPC a Biroului vamal Centru, Ispravnic Roman și deciziei Șefului Postului vamal Leușeni (PVFI, rutier), Guranda Eugeniu.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul, –

A C O N S T A T A T:

1. Prin decizia Șefului Postului vamal Leușeni (PVFI, rutier), Guranda Eugeniu, nr. 1920/22 din 28 februarie 2022, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție, nr. 1920/22 din 28 februarie 2022, întocmit de către inspectorul superior al SPC a Biroului vamal Centru, Ispravnic Roman, a fost tras la răspundere contravențională în conformitate cu art. 287 alin.(10) din Codul contravențional Zmuncilă Vasile, fiindu-i stabilită o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 100 unități convenționale în sumă de 5000 lei, cu aplicarea, în conformitate cu art. 439^7 din Codul contravențional, a măsurii de siguranță confiscarea specială, prin trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului, a chiulasei auto (uzată), pentru faptul că „la 09 martie 2021, aproximativ la ora 1336, în Postul vamal Leușeni (PVFI, rutier), la pista „intrare pasageri”, s-a prezentat pentru control mijlocul de transport de marca „Volkswagen” cu n.î ***** (MD) cu codul VIN ***** condus de cetățeanul Zmuncilă Vasile, IDNP - *****. Ca urmare a controlului vamal, după declarația verbală a șoferului că nu are careva bunuri de declarat, în portbagaj - compartimentul pentru roata de rezervă a mijlocului de transport, au fost depistate mărfuri, nedeclarate organului de control vamal și anume: chiulasă auto (uzată) - 1 buc., care conform prevederilor art. 20 din Codul

vamal, este interzisă a fi introdusă pe teritoriul Republicii Moldova. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 28/10-00306 din 19 mai 2021 al laboratorului vamal, prețul mediu de comercializare cu amănuntul pe piața internă a unei chiulase auto uzate, constituie 5200, 00 lei.

2. Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Zmuncilă Vasile, s-a adresat în judecată cu prezenta contestație, prin care a solicitat încetarea procesului contravențional cu anularea deciziei de sancționare din motivul că „aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de Codul Contravențional al RM".

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2039/2023 din 11 iulie 2023, s-a respins ca neîntemeiată contestația lui Zmuncilă Vasile împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție, nr. 1920/22 din 28 februarie 2022, întocmit de către inspectorul superior al SPC a Biroului vamal Centru, Ispravnic Roman și deciziei Șefului Postului vamal Leușeni (PVFI, rutier), Guranda Eugeniu, nr. 1920/22 din 28 februarie 2022, conform cărora a fost tras la răspundere contravențională în conformitate cu art. 287 alin.(10) din Codul contravențional Zmuncilă Vasile, fiindu-i stabilită o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 100 unități convenționale în sumă de 5000 lei, cu aplicarea, în conformitate cu art. 439^7 din Codul contravențional, a măsurii de siguranță confiscarea specială, prin trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului, a chiulasei auto (uzată) în sumă 5200 lei.

4. Hotărârea nominalizată a fost atacată cu recurs de către contravenientul Zmuncilă Vasile prin care solicită admiterea prezentului recurs,casarea integrală a hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r- 2039/2023 din 11 iulie 2023, rejudecarea cauzei contravenționale în primă instanță pentru administrarea de probe suplimentare, în cazul în care se constată încălcări ale normelor de procedură privind citarea obligatorie a părților și a normelor cu privire la respectarea dreptului la apărare, astfel că, în cazul în care se va ajunge la soluția de a respinge rejudecarea cauzei în prima instanța, atunci să fie dispusă achitarea contravenientului din motiv că nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenției iar în cazul în care se va ajunge la soluția de a respinge achitarea contravenientului, atunci să fie dispusă încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Zmuncilă Vasile în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 1920/22 din 28.02.2022 și deciziei agentul constatator Guranda Eugen, șef post vamal Leușeni (PVFI, rutier) asupra cazului de contravenția vamală nr. 1920/22 în privința cet. Zmuncilă Vasile, în temeiul art. 287 alin. (10) din Codul contravențional, prin care i-a fost aplicată o amenda în mărime de 100 unități convenționale cu aplicare măsurii de siguranță confiscarea specială prin trecerea gratuită în proprietatea statului a chiulasei auto (uzată) în sumă de 5200 lei, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragerea la răspundere contravențională.

5. În susținerea recursului invocă, că instanța de fond, a aplicat în mod eronat normele de drept material precum și normele de drept procedural, motiv pentru care, hotărârea este pasibilă casării integrale cu emiterea unei decizii, prin care se va admite integral recursul cu încetarea procesului contravențional intentat în privința lui Zmuncilă Vasile.

6. Indică, că prima instanță de judecată a examinat superficial fără a motiva în modul corespunzător soluția sa adoptată în privința contestației depuse, motiv pentru care, în conținutul hotărârii respective au fost reflectate doar norme ale procedurii procesual - contravenționale. Prima instanța, contrar procedurii legale a adoptat un act judecătoresc defectuos, neîntemeiat și contradictoriu, motiv pentru care, atrage după sine afectarea drepturilor fundamentele și garanțiilor procesuale ale persoanei, fiind încălcate în mod flagrant dreptul la apărare și la un proces echitabil precum și la dreptul de a fi notificat/citat legal în modul corespunzător despre examinarea contestației sale depuse împotriva procesului verbal cu privire la contravenție.

7. În această ordine de idei, remarcă faptul că, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al Codului Contravențional, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte (art. 374, alin. (3), din Codul contravențional). Prin urmare, dreptul la apărare și la un proces echitabil într-o accepțiune largă, cuprinde totalitatea drepturilor și regulilor procedurale care oferă persoanei posibilitatea de a se apăra împotriva acuzațiilor ce i se aduc, să conteste învinuirile, să scoată la iveală nevinovăția sa. Pornind de la reglementarea acestui drept în art. 26 din Constituția Republicii Moldova ce statuează că dreptul la apărare este garantat, în tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu, legislația contravențională a preluat prevederea din Declarație și pe baza Constituției, l-a încadrat în dispozițiile generale cu privire la procesul contravențional a Codului Contravențional (și anume în Cartea a doua, Titlul I, Capitolul I). Încălcarea flagrantă a dreptului de a cunoaște cu privire la examinarea un proces contravențional în privința sa (notificarea corespunzătoare) îl deține fiecare persoană (persoană fizică și persoană juridică), acest drept fiind recunoscut de către înalta Curtea. Dreptul la acțiune sau la o cale de atac trebuie să se exercite din momentul în care părțile interesate pot cunoaște efectiv deciziile judiciare care le impun o obligație sau care ar putea aduce atingere drepturilor sau intereselor lor legitime. In caz contrar, curțile și tribunalele ar putea, prin întârzierea notificării deciziilor lor, să scurteze substanțial termenele căilor de atac sau chiar să facă imposibilă introducerea unei căi de atac. Notificarea, ca act de comunicare între organul jurisdicțional și părți, servește la aducerea la cunoștință a deciziei instanței, precum și a temeiurilor care o motivează, pentru a permite părților, dacă este cazul, să formuleze o cate de atac (Miragall Escolano și alții împotriva Spaniei, pct. 37) sau unei părți terțe interesate să intervină (Cahete de Goni împotriva Spaniei, pct. 40, referitoare la o persoană fizică care nu fusese citată să compară în calitate de parte terță interesată într-o procedură al cărei rezultat i-a cauzat un prejudiciu). Astfel, la un nivel mai general, autoritățile naționale trebuie să acționeze cu toată diligența necesară pentru ca justițiabilul să fie informat despre procedura care îl privește, astfel încât să poată să compară și să se apere, notificarea procedurii neputând fi lăsată în întregime la discreția părții adverse (a se vedea, pentru un rezumat al jurisprudenței, Schmidt împotriva Letoniei, pct. 86-90, pct. 92 și pct. 94-95, referitoare la reclamant care nu fusese informat despre procedura de divorț, Curtea subliniind că miza

unei astfel de proceduri impunea o diligență specială din partea autorităților, pentru a asigura respectarea dreptului de acces la o instanță). În cauza Zavodnik împotriva Sloveniei, se făcea vorbire despre o notificare în cadrul procedurii insolvenței. Curtea a hotărât că modul în care a fost notificată ședința nu a fost adecvat (ședința fusese anunțată pe panoul de afișaj al instanței și în jurnalul oficial), ceea ce l-a împiedicat pe reclamant să conteste repartizarea activelor (Zavodnik împotriva Sloveniei, pct. 78-81).

8. Ține să menționez că, prima instanța a respins contestația contravenientului fără a respecta dreptul contravenientului la motivarea contestației sale, fără a respecta dreptul său de -a prezenta și a administra probe întru justificarea ilegalității invocate în privința procesului verbal cu privire la contravenție, precum și în lipsa unei posibilități reale de a fi audiat în fața instanței de judecată și de a oferi explicații pe marginea contestației respective și a procesului verbal cu privire la contravenție. Acest fapt, se dovedește prin faptul că, prima instanța a reținut fapte contradictorii la cauza contravențională care nu au nici o legătură cu cauza. Or, motivarea respingerii contestației se face parțial în privința unei alte persoane și anume față de Strașnei Victor și nu în privința contravenientului Zmuncilă Vasile.

9. În altă ordine de idei, atrage atenția asupra faptului că, prima instanța contrar normelor legale, nu a reținut faptul că, din momentul presupusei contravenție săvârșite de către Zmuncilă Vasile (luna martie anul 2021) constatate prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 1920/22 din 28.02.2022 și adoptarea hotărârii judecătorești contestate, a trecut mai mult decât un an de zile, fapt care înlătură atragerea răspunderii contravenționale din motiv că a fost prescrisă.

10. Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

11. Colegiul, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

12. Prin intermediul Secției monitorizare și relații publice din cadrul Curții de Apel Centru, Biroul Vamal a depus referință la cererea de recurs, solicitând menținerea hotărârii primei instanțe fără modificări și respectiv respingerea recursului contravenientului din motivele de fapt și de drept invocate.

13. *Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei contravenționale și prevederile legale pertinente, Colegiul conchide că, recursul declarat este nefondat și pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.*

14. Potrivit prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

15. Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din

Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

16. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

17. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: *lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

18. Instanța de recurs reține că, potrivit procesului-verbal și deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 1920/22 din 28.02.2022, *" La 09 martie 2021, aproximativ la ora 1336, în Postul vamal Leușeni (PVFI, rutier), la pista „intrare pasageri", s-a prezentat pentru control mijlocul de transport de marca „Volkswagen" cu n.î ***** (MD) cu codul VIN ***** condus de cetăţeanul Zmuncilă Vasile, IDNP - *****. Ca urmare a controlului vamal, după declarația verbală a șoferului că nu are careva bunuri de declarat, în portbagaj - compartimentul pentru roata de rezervă a mijlocului de transport, au fost depistate mărfuri, nedeclarate organului de control vamal şi anume: chiulasă auto (uzată) - 1 buc., care conform prevederilor art. 20 din Codul vamal, este interzisă a fi introdusă pe teritoriul Republicii Moldova. Conform raportului de constatare tehnico-ştiinţifică nr. 28/10-00306 din 19 mai 2021 al laboratorului vamal, preţul mediu de comercializare cu amănuntul pe piața internă a unei chiulase auto uzate, constituie 5200, 00 lei.".*

19. Astfel, pentru faptele enunțate, Zmuncilă Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 287 alin. (10) din Codul contravenţional, fiindu-i aplicată o amendă în mărime de 1000 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 50 000 lei cu aplicarea, în conformitate cu art. 439^7 din Codul contravențional, a măsurii de siguranță confiscarea specială, prin trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului, a chiulasei auto (uzată).

20. Potrivit art. 287 alin. (10) din Codul contravențional, *introducerea pe sau scoaterea de pe teritoriul Republicii Moldova a mărfurilor, obiectelor şi altor valori, prin locuri stabilite pentru control vamal, prin tăinuire de controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclararea sau declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune, dacă valoarea mărfurilor,*

obiectelor şi altor valori constituie: până la 2000 de unităţi convenţionale, se sancţionează cu amendă de la 100 la 500 de unităţi convenţionale; de la 2000 până la 4000 de unităţi convenţionale, se sancţionează cu amendă de la 500 la 900 de unităţi convenţionale; de la 4000 până la 8000 de unităţi convenţionale, se sancţionează cu amendă de la 900 la 1200 de unităţi convenţionale.

21. Subsecvent, conform prevederilor art.8 alin.(2) din Codul Contravențional, *este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.*

22. În temeiul prevederilor art.10 din Codul Contravențional, *constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenţionale şi se manifestă sub două forme prin intenţie sau din imprudenţă.*

23. În corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.*

24. Conform prevederilor art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

25. Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

26. În temeiul prevederilor art. 458 din Codul contravențional, *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale*, iar potrivit prevederilor art. 460 din Codul contravențional, *instanţa de judecată hotărăşte asupra cauzei contravenţionale, pronunţându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice şi juridice ale cauzei.*

27. Conform prevederilor art. 425 din Codul contravențional, *probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de*

ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

28. Subsecvent celor enunțate, Colegiul reține că, la înfăptuirea justiției judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Judecătorii judecă cauzele contravenționale pe baza legii și în condiții care exclud orice presiune asupra lor. Mai mut, judecătorul judecă materialele și cauzele contravenționale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

29. Examinând recursul declarat de către contravenientul (recurent) în prezenta cauză, instanța de recurs consideră că argumentele acestuia constituie un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată care nu poate constitui temei de casare a acesteia, mai mult, prima instanța destul de clar și cert a explicat acestuia aprecierea cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

30. Astfel, Colegiul reține că în susţinerea învinuirii aduse lui Zmuncilă Vasile, agentul constatator a administrat în calitate de probatoriu înscrisuri care fără echivoc dovedesc vinovăţia contravenientului, în comiterea contravenţiei prevăzută de art.287 alin.(10) din Codul contravenţional.

31. Prin urmare, față de cele invocate de contravenient, instanța de recurs consideră că, agentul constatator a acumulat probele pertinente, utile şi concludente pentru examinarea completă şi multilaterală a cauzei şi pentru a putea lua o decizie corectă, totodată acesta a prezentat probe relevante în susţinerea faptei contravenţionale imputate lui Zmuncilă Vasile. Ori, a fost stabilit că Zmuncilă Vasile, a introdus pe teritoriul Republici Moldova bunuri care nu au fost declarate.

32. Concomitent, Colegiul apreciază ca fiind legală decizia agentului constatator privind aplicarea sancțiunii sub formă de 1000 unităţi convenţionale, precum și aplicarea măsurii de siguranțe, confiscarea specială a bunurilor, a chiulasei auto (uzată) emisă în scopul înlăturării consecințelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvârșirii faptelor contravenționale, cu aplicarea prevederilor art.439^7 din Codul contravențional.

33. De asemenea, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție, evidențiază că agentul constatator nu a admis careva omisiuni sau derogări de la art. 443 din Codul contravențional, care ar afecta fondul cauzei și nu pot fi acoperite de instanța de judecată, or, la examinarea în fond a cauzei contravenționale, judecătorul de instrucție corect a concluzionat că procesul-verbal cu privire la contravenție este legal întocmit, corespunde cerințelor prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, conține toate mențiunile obligatorii prevăzute de lege, iar eventualele omisiuni de ordin formal nu sunt de natură să afecteze fondul cauzei, să împiedice stabilirea circumstanțelor relevante pentru

soluționarea acesteia sau să atragă nulitatea actului constatator.

34. Instanța de recurs consideră necesar să releve că, Curtea Constituțională prin Hotărârea nr.32 din 29.11.2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 445 și 461 din Codul contravențional (nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție) a statuat că, judecătorii trebuie să aplice prevederile din Codul de procedură penală și să constate, în fiecare caz particular, dacă lipsa unei mențiuni în procesul-verbal nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal de constatare a contravenției sau dacă aceasta poate fi acoperită (confirmată) de către instanța de judecată.

35. Mai mult, Colegiul consideră că prima instanță justificat a conchis că, la caz s-a constatat cu certitudine că, organul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că întocmirea procesului - verbal cu privire la contravenție este temeinică.

36. În aceeași ordine de idei, cu privire la solicitarea contravenientului de încetare a procesului contravențional, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, instanța de recurs accentuează că, actul administrativ este un document executoriu acesta nu poate fi considerat definitiv din momentul în care este întocmit, având în vedere faptul că acesta a fost contestat în instanța de judecată prin depunerea în termen a contestației. Așadar, Colegiul conchide data faptei 09.03.2021 iar data deciziei asupra recunoașterii vinovăției la 28.02.2022, condiții în care argumentele privind expirarea termenului de prescripție nu poate fi reținut. Mai mult ca atât cauza nu a fost remisă în instanța de judecată în vederea recunoașterii vinovăției și stabilirea pedepsei, la caz fiind emisă decizie în temeiul unei contravenții vamale, fiind formulată contestației de dezacord, condiții în care cu referire la art.11 din Codul de executare, această decizie constituie un document executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod, deciziile (hotărîrile) contravenţionale, inclusiv cele emise de agenţii constatatori în limitele competenţei atribuite lor prin lege, titlurile executorii emise pe cauze penale şi sentinţele pe cauzele penale, în partea încasării amenzii, precum şi în partea acţiunii civile.

37. Subsecvent, alegațiile avocatului contravenientului privind pretinsa încălcare a procedurii de citare și examinarea cauzei în lipsa sa nu poate fi reținut. Or, din materialele cauzei rezultă că procedura contravențională a fost desfășurată cu respectarea cerințelor legale, iar lipsa prezentării persoanei nu a fost determinată de o citare nelegală, ci de conduita acesteia, care a avut posibilitatea reală de a cunoaște și contesta actele întocmite.

38. În asemenea condiții, prin examinarea cauzei în fond și în recurs, Colegiul atestă că aceste argumente au fost însușite și nu se poate susține că dreptul la apărare ar fi fost încălcat în mod efectiv sau că procedura ar fi fost viciată. Mai mult, nici susținerea potrivit căreia fapta nu ar fi fost consumată nu poate fi acceptată, în sensul în care din probele administrate rezultă cu certitudine că bunurile au fost depistate în momentul trecerii frontierei, în cadrul controlului vamal, iar omisiunea declarării acestora intră direct în sfera de aplicare a normei contravenționale reținute. Împrejurarea invocată în cererea de recurs nu exclude existența faptei și nici răspunderea contravențională.

39. În altă ordine de idei, confiscarea specială și măsurile de siguranță au fost dispuse în legătură directă cu fapta contravențională reținută și în scopul înlăturării

consecințelor acesteia.

40. În plan secund, cu referire la legalitatea dispunerii confiscării speciale, Colegiul reține că în general confiscarea specială nu reprezintă o a doua pedeapsă pentru aceeași faptă penală. Ea are scopul de a preveni comiterea unei alte infracțiuni identice sau similare. În fiecare caz când se solicită confiscarea urmează totuși a fi aplicat testul de proporționalitate. În caz contrar, există riscul de încălcare a dreptului de proprietate (*a se vedea hot. CtEDO Paulet v. Marea Britanie, 2014, §§ 63-69; Rustamkhanli v. Azerbaidjan, 2024, § 53-66*).

41. Potrivit art.431 alin.(4) din Codul contravențional, *la judecarea cauzei contravenţionale, instanţa hotărăşte asupra corpurilor delicte potrivit art.439[7] din prezentul cod şi prevederilor art.162 din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător în procesul contravenţional.*

42. Conform dispozițiilor art. 439[7] din Codul contravențional, *confiscarea specială constă în trecerea forţată şi gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sînt pasibile confiscării speciale bunurile:a) utilizate sau destinate pentru săvîrşirea unei contravenţii; b) rezultate din săvîrşirea contravenţiei, precum şi orice venituri generate de aceste bunuri; c) date pentru a determina săvîrşirea unei contravenţii sau pentru a-l răsplăti pe contravenient; d) deţinute contrar regimului stabilit de legislaţie şi depistate pe parcursul desfăşurării procesului contravenţional; e) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din contravenţii sau din veniturile generate de aceste bunuri. Confiscarea specială se aplică de către instanţa de judecată la demersul agentului constatator. În cazul contravenţiilor prevăzute la art.79 alin.(3), art.287 confiscarea specială se aplică de către reprezentantul Serviciului Vamal abilitat să examineze cauza contravenţională Pînă la pronunţarea hotărîrii cu privire la confiscarea specială, agentul constatator dispune restituirea către proprietar sau către posesorul legal al bunurilor uşor alterabile, în acest caz confiscîndu-se contravaloarea lor. Dacă bunurile rezultate din săvîrşirea contravenţiei şi veniturile de la aceste bunuri au fost comasate cu bunurile dobîndite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din săvîrşirea contravenţiei şi a veniturilor de la aceste bunuri. Dacă bunurile indicate la alin.(2) lit.a) şi b) aparţin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu ştia şi nici nu trebuia să ştie despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu ştia şi nici nu trebuia să ştie despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă. Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorul este eliberat de răspundere contravenţională. Confiscarea specială nu se aplică în cazul contravenţiilor săvîrşite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă.*

43. În aceste condiții de drept stabilite, raportate la obiectul cauzei examinate, instanța de recurs atestă întemeiată soluția instanței de fond și decizia contravențională, în condițiile în care potrivit dispozițiilor art. 439[7] din Codul contravențional urmărește un scop legitim și este proporțională cu scopul legitim urmărit.

44. Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 din Codul contravențional pentru atacarea hotărârii cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile și fondate, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) din Codul contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

45. În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

46. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs declarată de contravenientul Zmuncilă Vasile este neîntemeiată, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

47. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 din Codul contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul contravenientului Zmuncilă Vasile declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-2039/2023 din 11 iulie 2023 și menține această hotărâre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Băbălău Denis

Judecător Schibin Vladislav

Judecător Buzu Elisaveta